

27 d'Abril: La Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya

Text de l'Evangeli (Lc 1,39-47): Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors cridà amb totes les forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar? Tan bon punt he sentit la teva salutació, l'infant ha saltat de joia dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!». Maria digué: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva».

«Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet»

P. Abat Dom Josep Mª SOLER OSB Abat de Montserrat
(Barcelona, Espanya)

Avui, en la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, la litúrgia proclama l'Evangeli de la Visitació. Maria no es tanca en ella mateixa ni en el Misteri de què Déu l'ha feta dipositària. El viu a fons, com ningú, però precisament per això se'n va a ajudar, a servir, i no pas únicament a contemplar el do que Déu ha fet a la seva parenta. En la Visitació, Maria és portadora de la salvació messiànica. N'és portadora com a serventa. I la seva presència porta el Crist que dóna l'Esperit i per tant la joia i la lloança.

«Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya» (Lc 1,39). Els pelegrins que pugen a la nostra muntanya de Montserrat vénen a visitar Santa Maria. Porten

amb ells les joies i les esperances, les penes i les angoixes, els anhels i les alegries de la seva vida, de la seva família, de la parròquia o de la comunitat on viuen la pròpia fe. El pelegrinatge és com una metàfora de la vida. Sortim de casa, fem camí —sovint amb esforç i abnegació—, però caminem amb joia i amb decisió perquè sabem que al final ens espera Algú.

I, amb tot, arribat a Montserrat, davant la imatge venerable de Santa Maria, el pelegrí s'adona que en realitat és la Mare de Déu qui el visita a ell. Maria ens surt a l'encontre en el més profund del nostre cor. Ve “decididament” a visitar-nos per portar-nos el seu Fill Jesucrist, per anunciar-nos la Bona Nova que Déu ens ha estimat tant que ens ha donat el seu Fill per a rescatar-nos del pecat i de la mort. Maria ens porta el Crist i ens diu «Feu el que Ell us digui» (Jn 2,5). Nosaltres hem de ser, també, “visitació” per als qui trobem pel camí de la vida.